

- 1) Sąd i Izba Odwoławcza doszły do błędnego wniosku, iż istnienie goodwill (siły przyciągania odbiorców) doprowadziło do powstania prawa o znaczeniu większym niż lokalne. Nie ma to miejsca, chyba że siła przyciągania ma zasięg większy niż lokalny;
- 2) Sąd i Izba Odwoławcza doszły do błędnego wniosku, iż dowód konkurencji był dowodem mającym znaczenie jedynie dla prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wywołanego mylącym przedstawieniem. Uwzględniony powinien zostać również argument, iż istnienie goodwill w sytuacji konkurencji uczyniłoby mylące przedstawienie niemożliwym.
- 3) Sąd i Izba Odwoławcza popełniły błąd traktując dowód używania znaku jako wskazówkę, iż goodwill była związana z wcześniejszym znakiem powoływanym przez wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2011 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-77/11)

(2011/C 120/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza i M. Vitsentzos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu z dnia 14 grudnia 2010 r. stwierdzającego, że budżet Unii na rok budżetowy 2011 został ostatecznie przyjęty, w zakresie w jakim akt ten pokrywa się z aktem ustanawiającym rzeczony budżet,
- ewentualnie oraz w zakresie w jakim stanowiłoby on odrębny od pierwszego akt, stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu z tego samego dnia, na mocy którego miały zostać przyjęte budżet Unii na rok budżetowy 2011 i miałyby zostać nadana mu moc obowiązująca względem instytucji i państw członkowskich,
- ewentualnie stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego stwierdzającego, że budżet Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 jest ostatecznie przyjęty, w zakresie w jakim nastąpiło to przed zakończeniem procedury budżetowej w 2010 r. (budżet na 2011 r.),

— uznanie skutków budżetu na 2011 r. za ostateczne do czasu ustanowienia tego budżetu aktem ustawodawczym zgodnym z traktatami,

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Rada twierdzi, że w wyniku wprowadzenia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w dniu 1 grudnia 2009 r. ustanowienie rocznego budżetu Unii Europejskiej oraz budżetów korygujących powinno obecnie nastąpić na mocy aktu ustawodawczego wspólnego dla obu instytucji, czyli Parlamentu Europejskiego i Rady, które są jego autorem. Akt ten powinien zostać podpisany przez przewodniczących tych dwóch instytucji, zgodnie z art. 297 ust. 1 akapit drugi TFUE.

Rada podnosi w rezultacie, że akt ustanawiający budżet roczny na 2011 r. — niezależnie od tego, czy akt ten pokrywa się ze stwierdzeniem przewodniczącego Parlamentu, iż budżet na 2011 r. jest ostatecznie przyjęty czy też jest uznany za odrębny akt — jest niezgodny z prawem, w zakresie w jakim stanowi akt nietypowy, a nie akt ustawodawczy, który został przyjęty i podpisany wyłącznie przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z naruszeniem art. 314 TFUE oraz art. 288, art. 289 ust. 2, art. 296 akapit pierwszy i trzeci traktatu, a także art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Rada podnosi ponadto, że akt ten jest niegodny z prawem z uwagi na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i naruszenie art. 314 ust. 9 TFUE.

Rada zwraca się w końcu do Trybunału o utrzymanie, stosownie do okoliczności, skutków budżetu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia, w którym budżet ten zostanie ustanowiony zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami traktatu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Firenze (Włochy) w dniu 22 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Maurizio Giovanardiemu i in.

(Sprawa C-79/11)

(2011/C 120/13)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Oskarżeni: Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Vito Pigionica, Massimiliano Pempori, Filippo Ricci, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Inni uczestnicy: Franca Giunti, Laura Marrai, Francesca Marrai, Stefania Marrai, Giovanni Marrai, Alfio Bardelli, Andrea Tomberli

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy włoskie dotyczące odpowiedzialności administracyjnej jednostek organizacyjnych/osób prawnych zawarte w decreto legislativo 231/2001 ze zmianami są zgodne z przepisami Unii z zakresu ochrony ofiary przestępstwa w toku postępowania karnego a w szczególności z art. 2, 3 i 8 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym⁽¹⁾ a także przepisami dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw⁽²⁾ jeżeli nie przewidują w sposób „wrażliwy” możliwości wniesienia w ramach postępowania karnego powództwa przeciwko wspomnianym jednostkom i osobom w związku ze szkodą wyrządzoną ofierze przestępstwa?

⁽¹⁾ Dz. U. L 82, s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 261, s. 15.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-497/09 LG Electronics przeciwko OHIM (KOMPRESSOR PLUS), wniesione w dniu 25 lutego 2011 r. przez LG Electronics, Inc.

(Sprawa C-88/11 P)

(2011/C 120/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: LG Electronics Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Blanchard)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania wnoszącego odwołanie

- orzeczenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne;
- uchylenie wyroku drugiej izby Sądu z dnia 16 grudnia 2010 r.;
- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji z dnia 23 września 2009 r. Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM w zakresie, w jakim częściowo oddalono skargę spółki LG Electronics na decyzję z dnia 5 lutego 2009 r. odmawiającą rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 007282924 w odniesieniu do „odkurzaczy elektrycznych”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾.

W tym względzie wnosząca odwołanie podnosi w pierwszej kolejności, że Sąd oparł się na nowych okolicznościach

przedstawionych po raz pierwszy przed nim przez OHIM, na które nie powołano się przed Izbą Odwoławczą.

Wnosząca Odwołanie podkreśla w drugiej kolejności, że Sąd dopuścił się błędu dotyczącego przeinaczenia przedstawionych mu okoliczności oraz dowodów i prowadzącego do niesłusznego uznania przez Sąd, iż odkurzacze mogą być używane jako sprężarki.

Wreszcie wnosząca odwołanie podnosi, że ponieważ odkurzacze w żadnym wypadku nie zawierają sprężarek i nie mogą być używane jako sprężarki, znak towarowy „KOMPRESSOR PLUS” nie może w żadnym wypadku być uznawany za składający się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 stycznia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-13/10)⁽¹⁾

(2011/C 120/15)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 stycznia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln — Niemcy) — Hannelore Adams przeciwko Germanwings GmbH

(Sprawa C-226/10)⁽¹⁾

(2011/C 120/16)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.